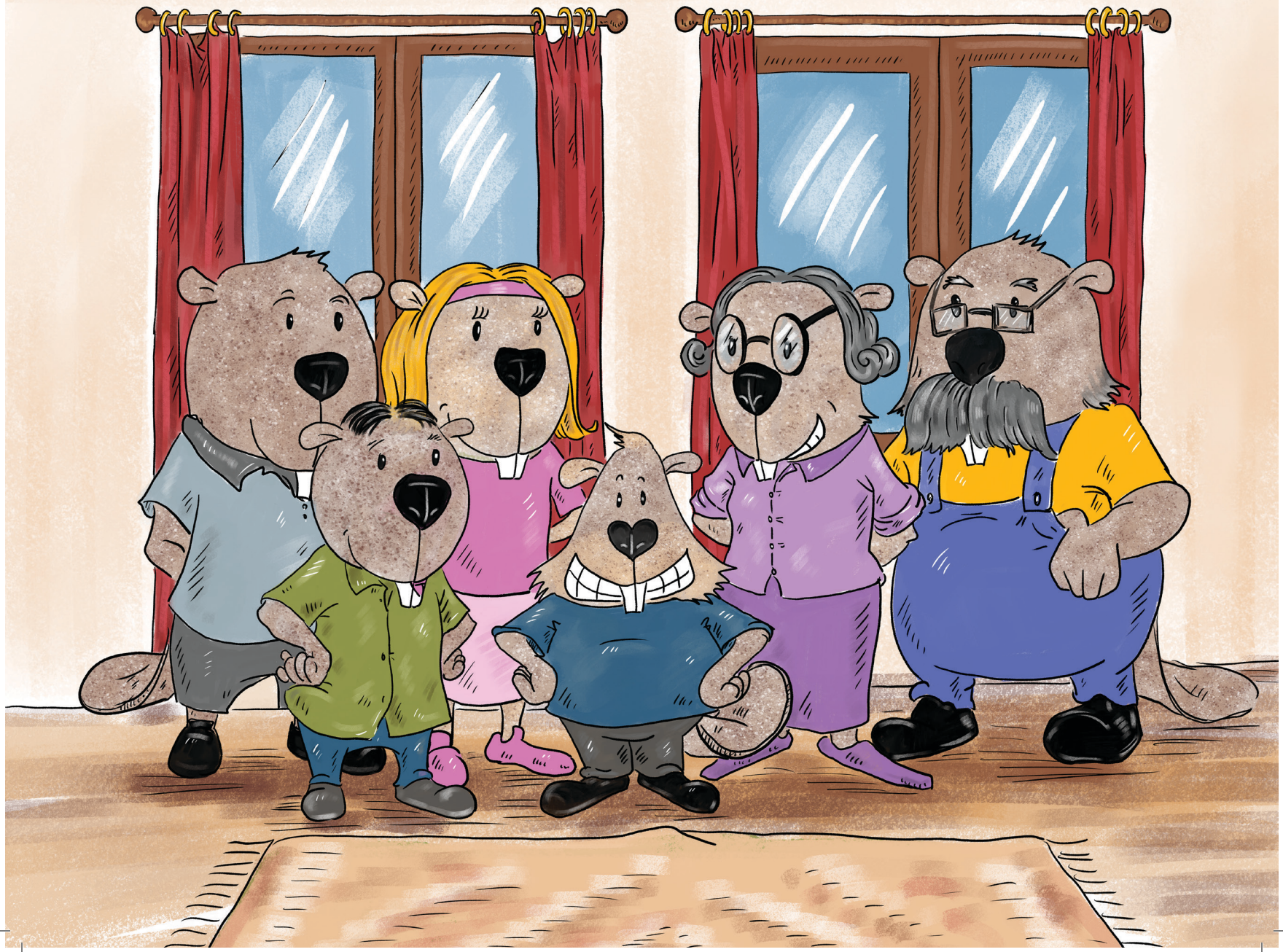
Νέστορας ο Κάστορας

Νέστορας
ο Κάστορας

Συγγραφή
Χρυσοβαλάντη Γιάννακα, Εκπαιδευτικός

Εικονογράφηση
Κέντρο Τεχνών Κίμωνος
Χαράλαμπος Μαργαρίτης
Γιάννης Σακέλλης

Κριτική Ανάγνωση
Νεοφύτα Πολυδώρου, Νηπιαγωγός

Γλωσσική επιμέλεια
Άντρεα Παπαϊωάννου, Λειτουργός Εκπαιδευτικού Προγραμματισμού

Ομάδα υλοποίησης έργου (αλφαβητικά)
Δέσπω Κυπριανού, Λειτουργός Εκπαιδευτικού Προγραμματισμού Α΄
Παναγιώτης Παναγίδης, Λειτουργός Γραφείου Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης
Γεωργία Πασιαρδή, Επιθεωρήτρια Δημοτικής Εκπαίδευσης
Ανδρέας Τσιάκκιρος, Ανώτερος Λειτουργός Εκπαιδευτικού Προγραμματισμού

Γραφιστική επιμέλεια:
Κέντρο Τεχνών Κίμωνος

ISBN: 978-9963-0-7163-0

© ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Νέστορας ο Κάστορας

Με τη συγχρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΜΑΘΑΙΝΩ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ

Όλες οι ιστορίες, συνοδεύονται από:

Βίντεο με κίνηση (animation) με την περίληψή τους: Οι περιλήψεις αυτές δίνονται και μεταφρασμένες.

Ηχογραφημένες αφηγήσεις: όλες οι ιστορίες έχουν ηχογραφηθεί και σκηνοθετηθεί σε μορφή podcast.

Τραγούδια: κάθε ιστορία συνοδεύεται από ένα τραγούδι.

Τα βίντεο, τα podcast και τα τραγούδια είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα του έργου, στον σύνδεσμο https://maelnip.schools.ac.cy/eikonografimenes-istories-video/ ή σκανάροντας το ακόλουθο QR Code:

Για προ-διδασκαλία του λεξιλογίου των ιστοριών, δημιουργήθηκαν διαδραστικές κάρτες, οι οποίες δίνονται και τυπωμένες.

Πρόσβαση στις διαδραστικές κάρτες: ιστοσελίδα του έργου (maelnip.schools.ac.cy, Εκπαιδευτικό Υλικό, Διαδραστικές κάρτες λεξιλογίου).

Πρόσβαση στις κάρτες σε εκτυπώσιμη μορφή: ιστοσελίδα του έργου (maelnip.schools.ac.cy, Εκπαιδευτικό Υλικό, Κάρτες λεξιλογίου σε εκτυπώσιμη μορφή).

Για εμπέδωση του λεξιλογίου των θεματικών ενοτήτων των ιστοριών, δημιουργήθηκε εφαρμογή (application): οδηγίες για εγκατάσταση και χρήση της εφαρμογής υπάρχουν στην ιστοσελίδα του έργου (maelnip.schools.ac.cy,Εκπαιδευτικό Υλικό, Εφαρμογή εκμάθησης λεξιλογίου (app)).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με ιδιαίτερη χαρά, χαιρετίζω την έκδοση του τόμου αυτού, ο οποίος περιλαμβάνει 20 εικονογραφημένες ιστορίες, για τα παιδιά που φοιτούν στο νηπιαγωγείο. Οι ιστορίες περιγράφουν τις περιπέτειες του Νέστορα του Κάστορα και σχετίζονται με τις θεματικές που δήλωσαν οι νηπιαγωγοί κατά τη διάγνωση αναγκών για το έργο «Μαθαίνω ελληνικά στο νηπιαγωγείο: Υποστήριξη νηπιαγωγών και Υ.Τ.Χ. (Υπηκόων Τρίτων Χωρών)». Το έργο αυτό συντόνισε η Διεύθυνση Δημοτικής Εκπαίδευσης και συγχρηματοδοτήθηκε από το Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης και την Κυπριακή Δημοκρατία.

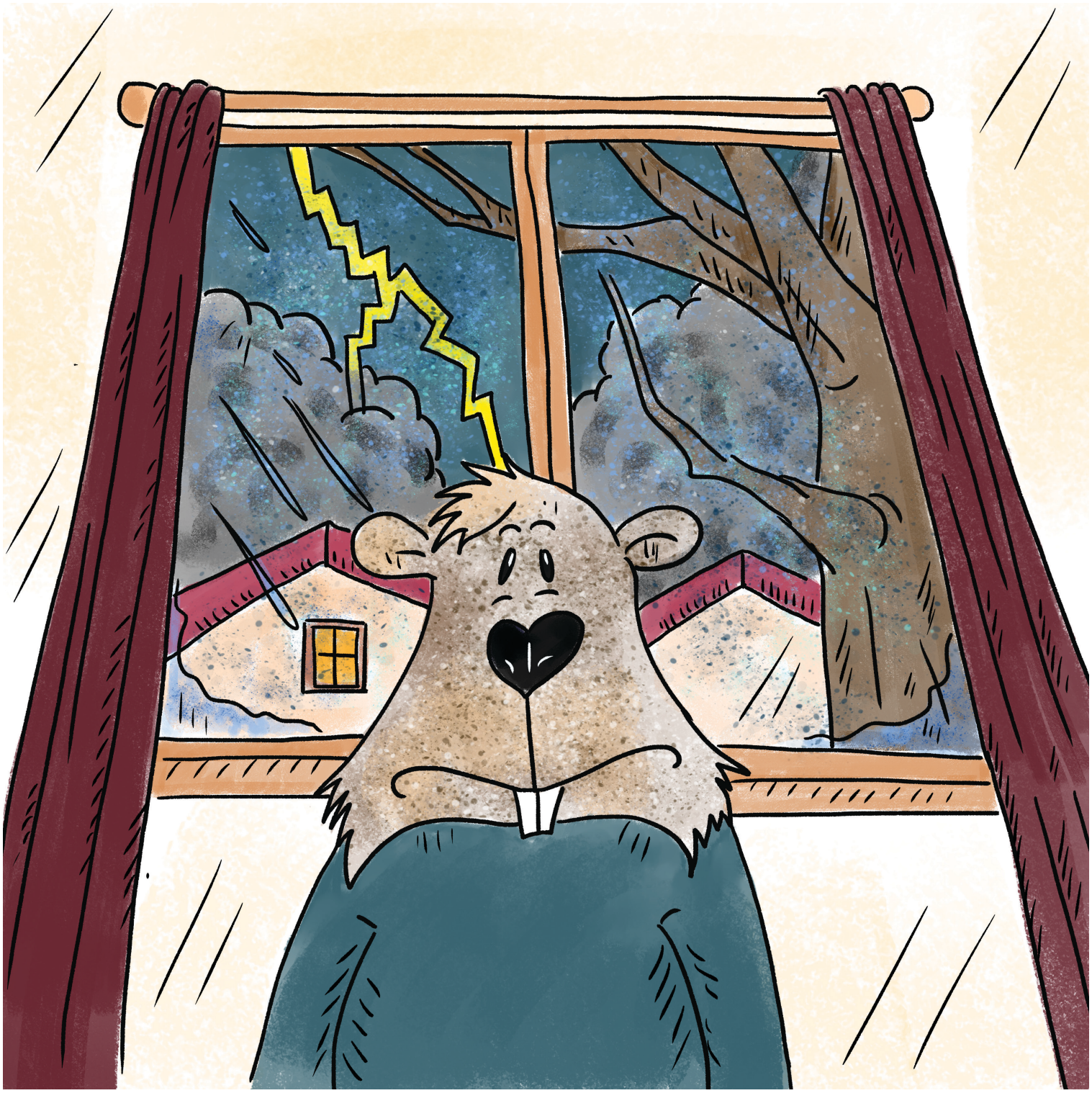
Η κάθε ιστορία, εξυπηρετεί διπλό στόχο: την επαφή των παιδιών υπηκόων τρίτων χωρών που μαθαίνουν την ελληνική ως δεύτερη γλώσσα, με το λεξιλόγιο καθημερινής επικοινωνίας, παράλληλα με την εισαγωγή τους στα γνωστικά αντικείμενα, με την παροχή των απαραίτητων στηριγμάτων.

Η πρωτοτυπία του υλικού συνίσταται στο ότι οι ιστορίες απευθύνονται σε όλα τα παιδιά: φυσικούς/ές ομιλητές/ομιλήτριες των ελληνικών και μη. Για να διευκολυνθεί η πρόσβαση των αναδυόμενων δίγλωσσων παιδιών στο νόημα των ιστοριών, δημιουργήθηκαν στηρίγματα: σύντομα βίντεο με κίνηση με τις περιλήψεις της κάθε ιστορίας, οι οποίες δίνονται και μεταφρασμένες, η αφήγηση κάθε ιστορίας σε μορφή podcast με σκηνοθεσία και απόδοσή της από ηθοποιούς, καθώς και ένα τραγούδι για την κάθε ιστορία. Επιπρόσθετα, ακολουθώντας και τις συστάσεις του Συμπληρωματικού Πλαισίου Εξέλιξης Επιδιώξεων (το μέρος του Αναλυτικού Προγράμματος Σπουδών για τη διδασκαλία της ελληνικής ως δεύτερης γλώσσας στην Κύπρο που αφορά στο νηπιαγωγείο), έχουν δημιουργηθεί επιπλέον στηρίγματα για προ-διδασκαλία λεξιλογίου (διαδραστικές κάρτες λεξιλογίου), όπως και για εμπέδωση του σχετικού με τις ιστορίες λεξιλογίου (εφαρμογή λεξιλογίου (application)).

Εύχομαι όπως οι νηπιαγωγοί αξιοποιήσουν στη διδασκαλία τους το υποστηρικτικό υλικό που έχει παραχθεί και όλα τα παιδιά να απολαύσουν τις ιστορίες, να διασκεδάσουν μέσα από τις περιπέτειες του Νέστορα του Κάστορα και μέσα από τα απαραίτητα στηρίγματα να έχουν όλα ισότιμη πρόσβαση στο αγαθό της γνώσης και της μάθησης.

Δρ Μάριος Στυλιανίδης
Διευθυντής Δημοτικής Εκπαίδευσης

Να σου πω μια ιστορία;

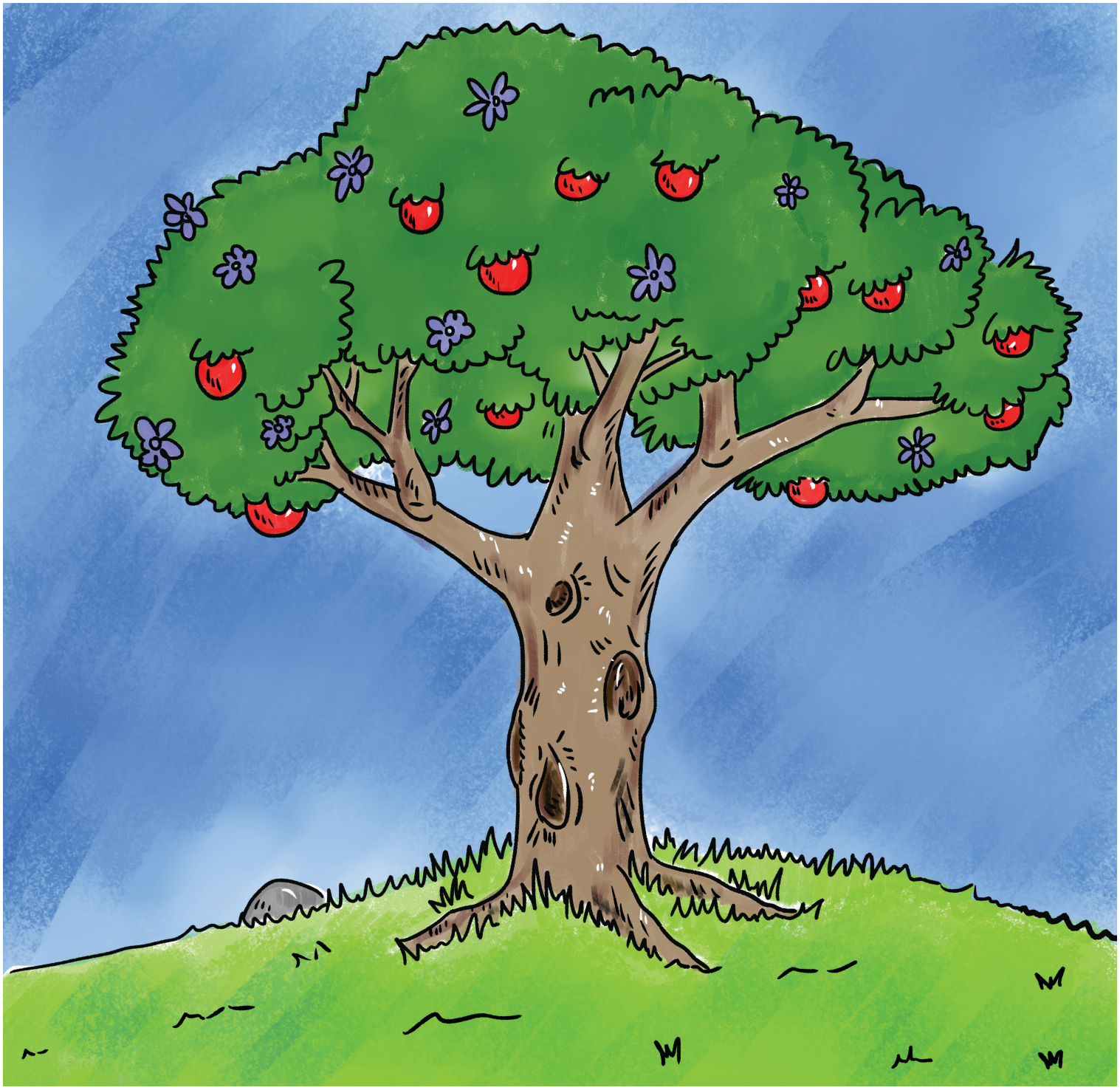
Μια βροχερή μέρα, ένας κεραυνός ρίχνει το ρεύμα στο σπίτι του Νέστορα!

Ο Νέστορας παρακολουθούσε από το βρεγμένο και θαμπό τζάμι τις μεγάλες σταγόνες βροχής που έπεφταν με δύναμη στο περβάζι. Μπαμ! Ακούστηκε δυνατά, με τον Νέστορα να τρομάζει, καθώς όλο το σπίτι βυθίστηκε στο σκοτάδι!

«Νέστορα, Νέστορα!», φώναξε η γιαγιά του γεμάτη αγωνία. «Πού είσαι; Όλα καλά;», συνέχισε να φωνάζει προχωρώντας στο σαλόνι, όπου ήταν ο Νέστορας. «Όλα καλά τώρα που είσαι εδώ, γιαγιά», απάντησε ο Νέστορας τρομαγμένος. Η γιαγιά τον πλησίασε κρατώντας ένα κερί αναμμένο. Το έβαλε πολύ προσεκτικά στη μέση του τραπεζιού και αμέσως ο χώρος φωτίστηκε λίγο. «Έλα, Νέστορα, έλα να σου πω μια ιστορία, μέχρι να έρθει πίσω το ρεύμα. Μια ιστορία που μου έλεγε και εμένα η μαμά μου και αυτηνής η δική της μαμά».

Η γιαγιά αποφασίζει να του πει μια ιστορία.

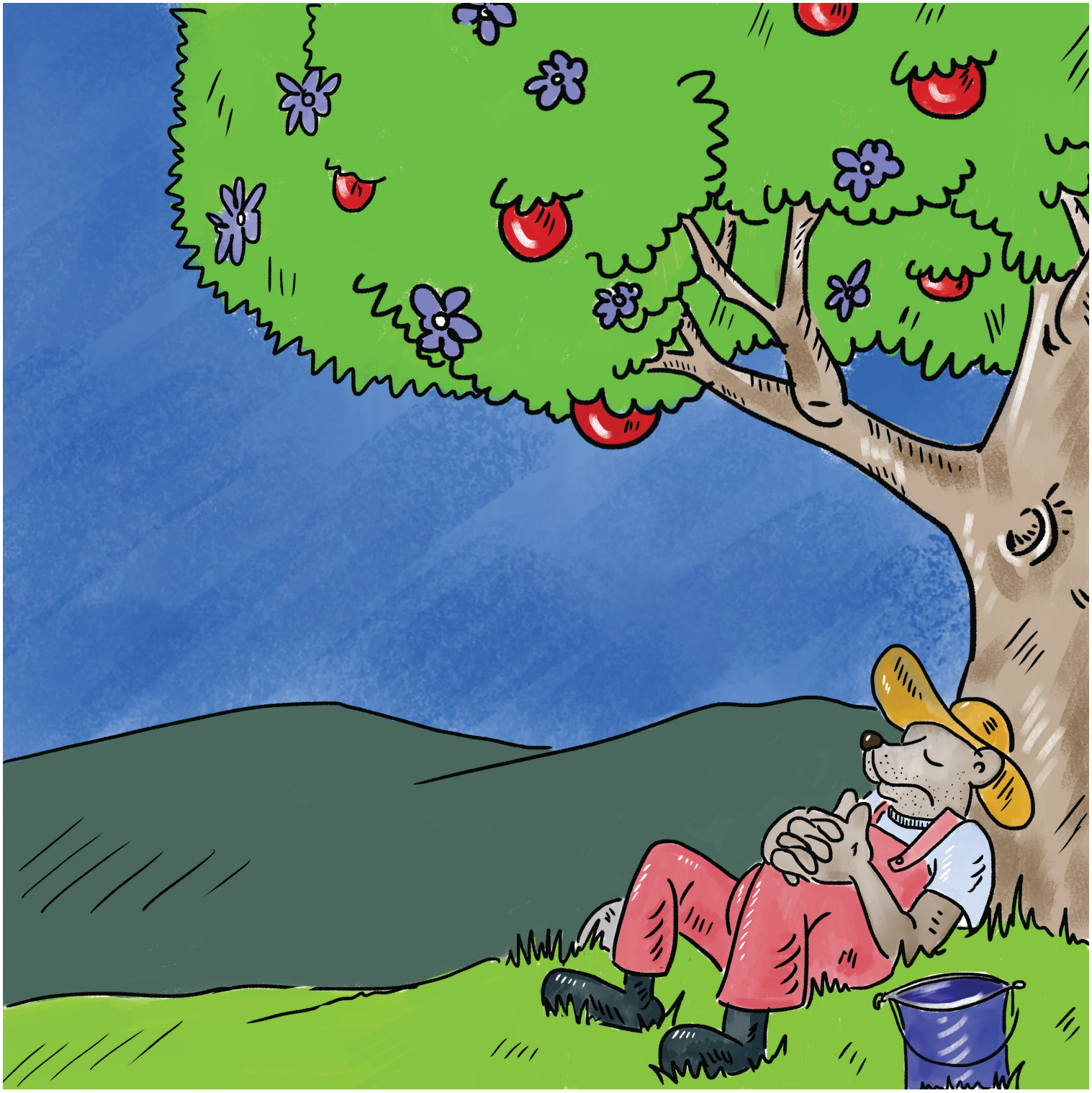
Μια φορά και έναν καιρό, σε μια χώρα μακρινή, ήταν ένα δέντρο.

«Μια φορά και έναν καιρό, σε μια χώρα πολύ μακριά από 'δώ ήταν ένα δέντρο. Ένα δέντρο ψηλό, με μεγάλα γερά κλαδιά και γυαλιστερά φύλλα. Ο κορμός του ήταν γεμάτος με πολλές μικρές κουφάλες που είχαν ίδιο σχήμα και μέγεθος. Δυο φορές τον χρόνο άνθιζε! Γέμιζε με εκατοντάδες μυρωδάτα βυσσινί ανθάκια. Και τα ανθάκια, μετά από λίγες μέρες, μεταμορφώνονταν σε νόστιμα φρούτα που όμοια τους δεν έχεις ξαναδεί ούτε έχεις ξαναφάει!

Το δέντρο αυτό ήταν ένα και μοναδικό σε ολόκληρη τη χώρα! Άλλο δέντρο δεν υπήρχε! Αλλά μοναξιά δεν ένιωθε, γιατί είχε για συντροφιά του ένα μικρό κοριτσάκι! Περνούσαν όλες τις μέρες μαζί. Κάθε μέρα, όλη μέρα. Μέχρι που μια μέρα, το κοριτσάκι ανακοίνωσε στο δέντρο ότι θα έπρεπε να φύγει με τη μαμά του για μια άλλη χώρα, μακριά από το δέντρο. Το δέντρο στενοχωρήθηκε πάρα πολύ! Το ίδιο και το κοριτσάκι! Αλλά το κοριτσάκι είχε μια ιδέα:
«Έλα, δεντράκι! Έλα να σε πάρω μαζί μου, Θα σου προσφέρω ό,τι χρειάζεσαι. Θέλεις ήλιο; Θα τον έχεις! Θέλεις νερό; Μπόλικο! Έλα, έλα δεντράκι!».
Μα το δέντρο, γερό και δυνατό, λύγισε! Δεν ήθελε να χάσει το κοριτσάκι, αλλά ήξερε ότι εδώ το χρειάζονταν πάρα πολύ. Από εκείνη τη μέρα και κάθε μέρα, το κοριτσάκι, κάθε μέρα παρακαλούσε το δεντράκι να πάει μαζί του και κάθε μέρα έπαιρνε την ίδια απάντηση.

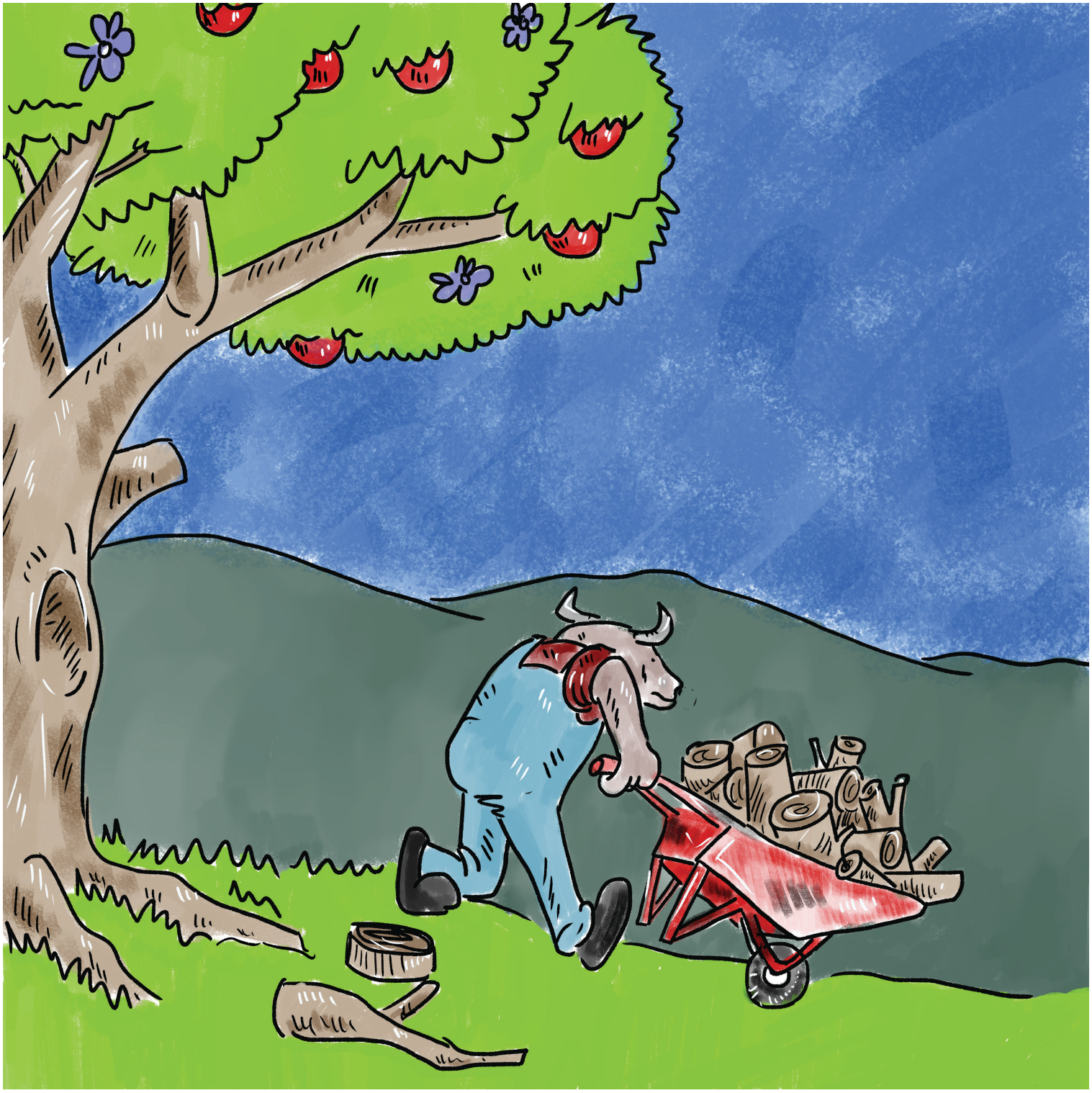
Ήταν το μοναδικό δέντρο στη χώρα και είχε για παρέα ένα κοριτσάκι.

Το δέντρο πρόσφερε ίσκιο στον αγρότη.

– Έλα, έλα, δεντράκι, να σε πάρω μαζί μου!
– Δεν μπορώ να φύγω! Σε λίγο θα έρθει
ο αγρότης να ξεκουραστεί στον **ίσκιο** μου.

– Έλα, έλα, δεντράκι, να σε πάρω μαζί μου!
– Δεν μπορώ να φύγω! Σε λίγο θα έρθει ο ξυλουργός να πάρει **ξύλα** από τα κλαδιά μου.

Έδινε ξύλο στον ξυλουργό.

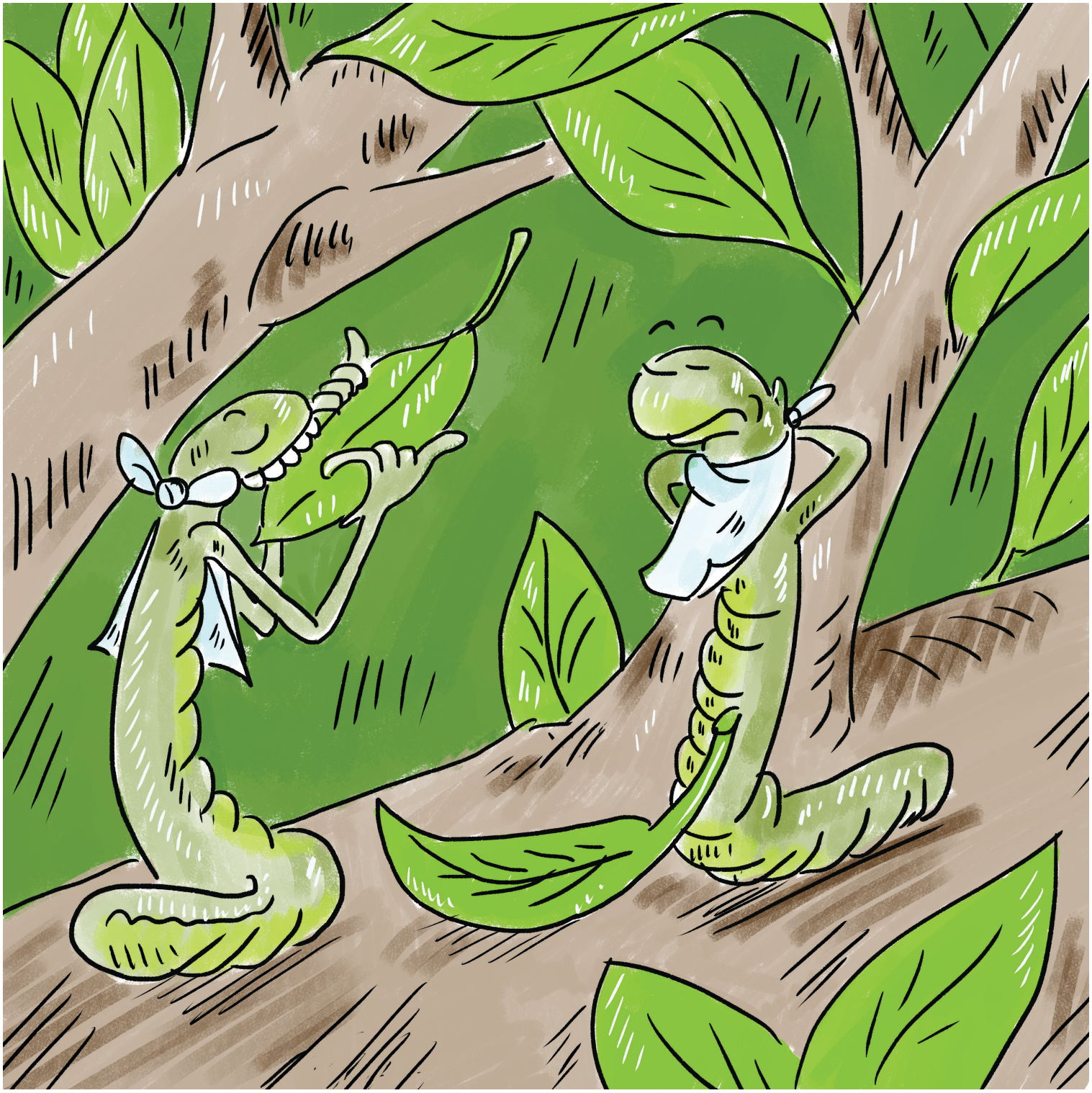
Ήταν φωλιά για τα σκιουράκια.

– Έλα, δεντράκι! Σε παρακαλώ! Έλα να σε πάρω μαζί μου!
– Σου εξήγησα, κοριτσάκι! Δεν μπορώ να φύγω. Σε λίγο θα έρθουν τα σκιουράκια να κοιμηθούν στις κουφάλες του κορμού μου.

– Έλα, έλα, δεντράκι, μαζί μου!
– Λυπάμαι, κοριτσάκι! Αλλά σε λίγο θα έρθουν οι μαμάδες να μαζέψουν τα **φρούτα** μου.

Το δέντρο έδινε φρούτα στις μαμάδες να ταΐσουν τα παιδάκια τους.

Τα φύλλα του ήταν τροφή για τις κάμπιες.

– Έλα, δεντράκι μου! Έλα μαζί μου!
– Δεν μπορώ κοριτσάκι! Σε λίγο θα έρθουν οι κάμπιες να φάνε τα φύλλα μου.

– Έλα, έλα, δεντράκι, μαζί μου!
– Σε λίγο θα έρθουν τα παιδιά να αναπνεύσουν το οξυγόνο μου.

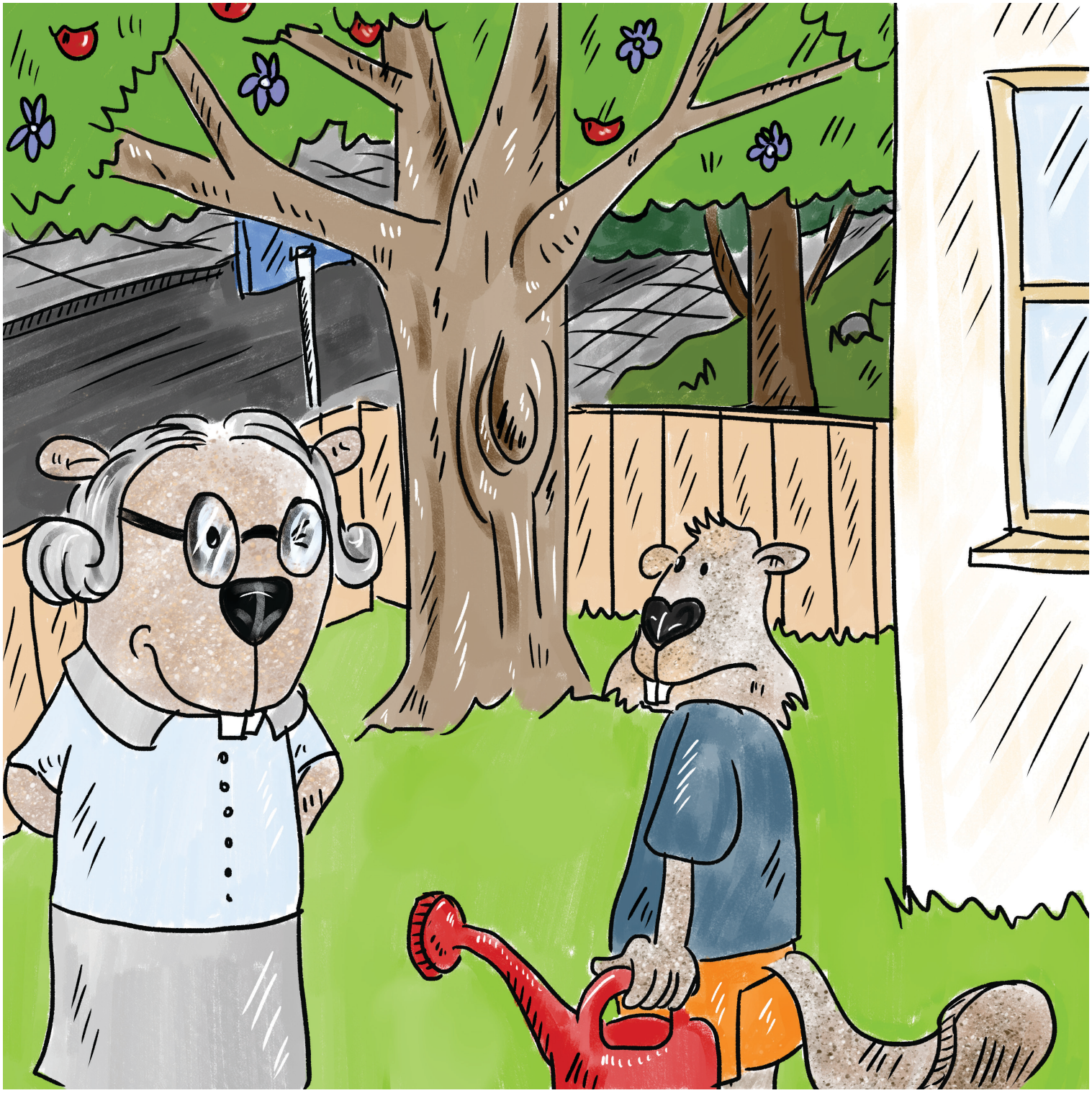
Τα παιδιά απολάμβαναν το οξυγόνο του.

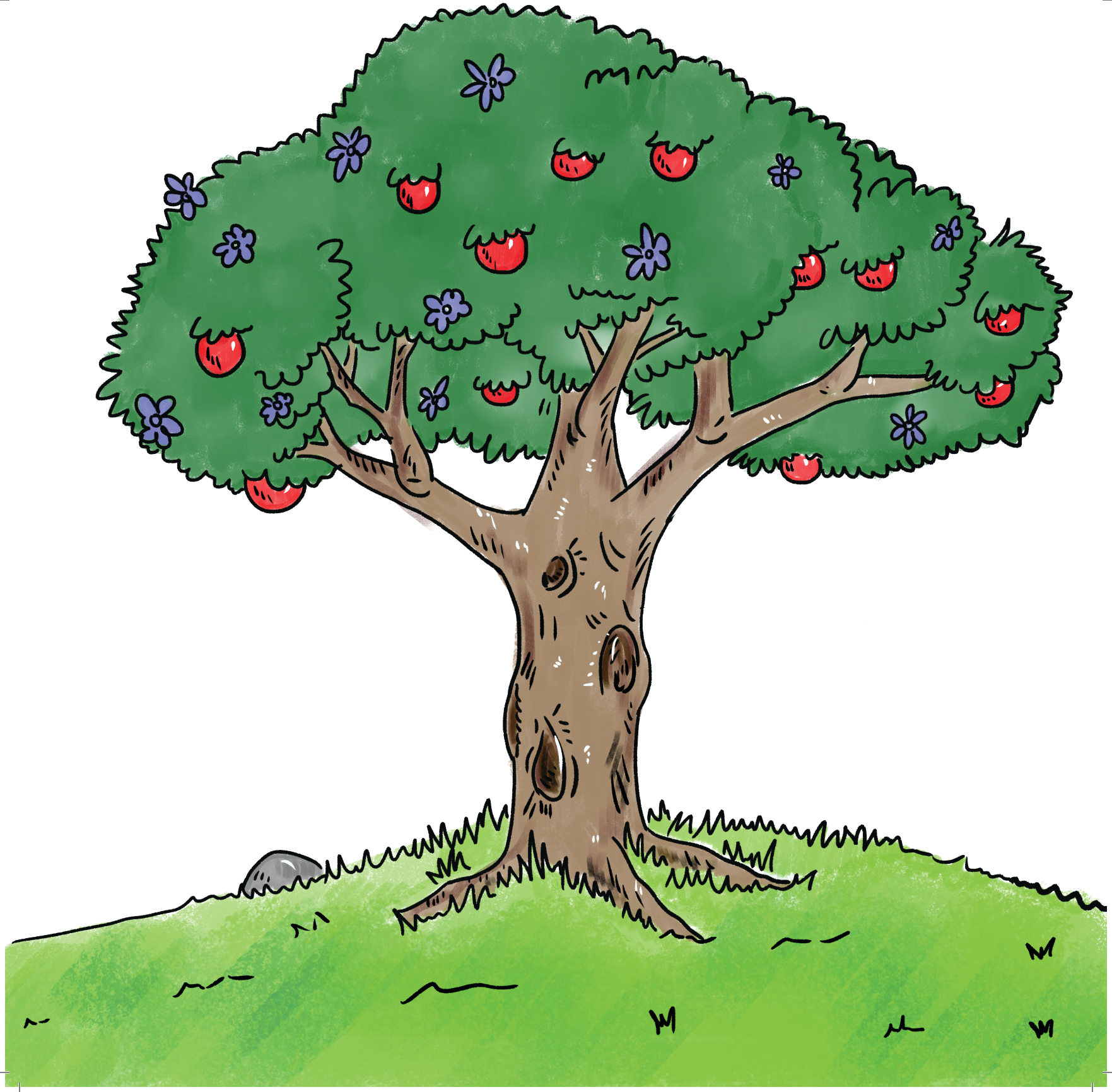
Το δέντρο ήταν πολύτιμο για όλους! Το κοριτσάκι πήρε ένα μικρό κομμάτι του δέντρου μαζί της.

Και κάπως έτσι, ο καιρός πέρασε και ήρθε η μέρα που το κοριτσάκι έπρεπε να φύγει. Πήγε να χαιρετήσει για τελευταία φορά το δέντρο της. Σκαρφάλωσε στον κορμό του και το πήρε αγκαλιά. Ξαφνικά, κάτω από τον κορμό του είδε ένα μικρό μικρό φυτό, ίδιο με το δεντράκι. Χωρίς δεύτερη σκέψη αμέσως κατρακύλησε από τον κορμό του δέντρου και με μεγάλη προσοχή τράβηξε το φυτό και αυτό εμφάνισε τις ρίζες του! «Θα το φυτέψω, θα το ποτίζω και θα το φροντίζω σαν να είσαι εσύ...θα μου λείψεις πολύ! Έτσι θα σε έχω για πάντα μαζί μου στο νέο μου σπίτι», είπε το κοριτσάκι και έφυγε ξέροντας ότι το δέντρο της ήταν πολύτιμο για όλους.

«Και τι απέγινε το δέντρο, γιαγιά;», απόρησε ο Νέστορας. «Κανείς δεν ξέρει», του απάντησε η γιαγιά, που είχε και αυτή την ίδια απορία χρόνια τώρα! Την επόμενη μέρα, ο Νέστορας επιστρέφοντας από το σχολείο ένιωσε την ανάγκη να φροντίσει τα δέντρα και τα φυτά στον κήπο της γιαγιάς του. Και κάπου εκεί, σε μια γωνιά του κήπου, είδε ένα δέντρο με βυσσινί ανθάκια. «Τόσα χρόνια, πρώτη φορά ανθίζει φέτος!», είπε η γιαγιά και του έκλεισε το μάτι!

Ο Νέστορας ανακαλύπτει ένα μυστικό στον κήπο της γιαγιάς.

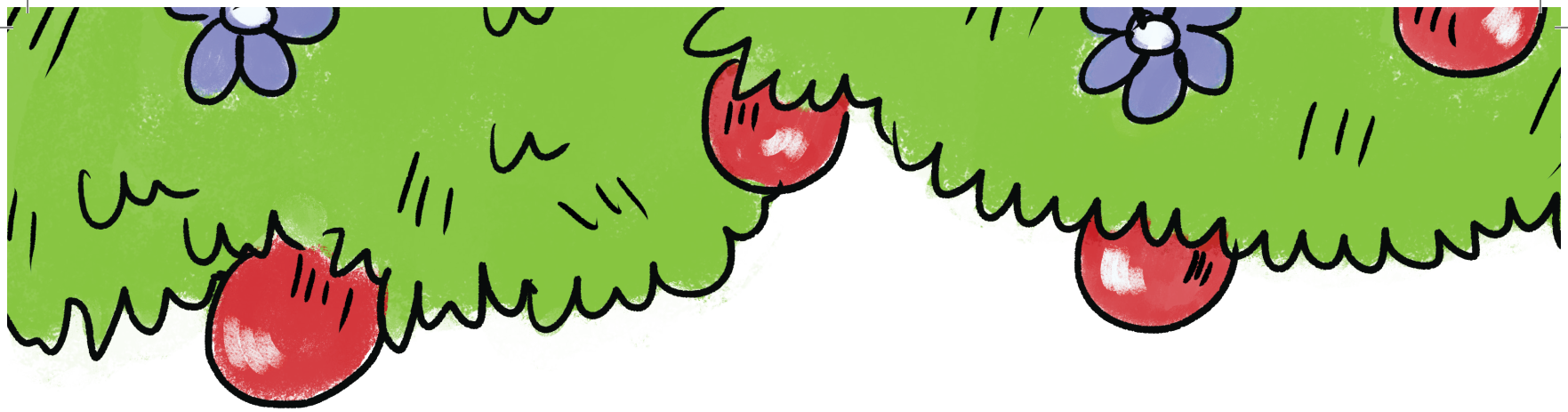
Να σου πω μια ιστορία;

Ο Νέστορας παρακολουθούσε το βρεγμένο τζάμι,
τις σταγόνες της βροχής που έπεφταν στο περβάζι.
Ξαφνικά «μπαμ», ακούγεται ένας κρότος δυνατός!
Το ρεύμα ξαφνικά κόπηκε! Φοβήθηκε και αυτός!

«Νέστορα, πού είσαι; Όλα καλά;», φώναξε αγωνιώντας
η γιαγιά, με ένα κερί στο σαλόνι προχωρώντας.
«Όλα καλά τώρα που είσαι εδώ», είπε τρομαγμένος.
Το σκοτάδι τον άγχωνε, ήταν φοβισμένος.

«Ελα, Νέστορα, εδώ να κάνουμε μια συμφωνία,
μέχρι το ρεύμα να επανέλθει, θα σου πω μια ιστορία.
Μια ιστορία που και εμένα η μαμά μου μού 'λεγε
και ήταν λες και απ' την ψυχή της έβγαινε.

Ήταν μια φορά και έναν καιρό ένα μεγάλο δέντρο
σε μια χώρα μακρινή, στου χωριού το κέντρο.
Ήταν ένα δέντρο πολύ ψηλό, με γερά κλαδιά
που ήτανε στολισμένα με φύλλα γυαλιστερά.

Ο κορμός του είχε πολλές μικρές κουφάλες,
ίδιο σχήμα, ίδιο χρώμα, σαν να ήταν φουσκάλες.
Δυο φορές τον χρόνο άνθιζε, γέμιζε βυσσινί ανθάκια,
λίγες μέρες μετά γίνονταν νόστιμα φρουτάκια.

Το δέντρο ήταν ένα και μοναδικό σε ολόκληρη τη χώρα.
Με ένα κοριτσάκι ήταν μαζί, όλες τις μέρες, όλη την ώρα!
Μέχρι που μια μέρα διστακτικά το κοριτσάκι λέει
πως για μια άλλη χώρα ξαφνικά με τη μαμά του φεύγει.

Το δέντρο λυπήθηκε πολύ, λύγισε απ' τη στενοχώρια.
Πώς με το κοριτσάκι θα άντεχε τώρα να είναι χώρια;
Το κοριτσάκι, η φίλη του, είχε μια φοβερή ιδέα:
αυτό και το δέντρο να έφευγαν μαζί, οι δύο τους παρέα.

«Έλα, δεντράκι μου, μαζί, έλα, δεντράκι μου, καλό.
Ό,τι θέλεις θα 'χεις! Θέλεις ήλιο; Θέλεις νερό;».
Το δεντράκι ήθελε να πάει μαζί, μα το σκέφτηκε λιγάκι.
Εδώ το χρειάζονται πολύ και as του λείψει το κοριτσάκι.

Το κοριτσάκι κάθε μέρα το δέντρο παρακαλούσε
μαζί της να πάει, συνεχώς όλο το προσκαλούσε.
–«Έλα, έλα να σε πάρω μαζί μου, καλό μου δεντράκι!».
–«Αγρότης θα ξεκουραστεί στον ίσκιο μου. Δεν μπορώ, κοριτσάκι».

Το κοριτσάκι κάθε μέρα το δέντρο παρακαλούσε
μαζί της να πάει, συνεχώς όλο το προσκαλούσε.
–«Έλα, έλα να σε πάρω μαζί μου, καλό μου δεντράκι!».
–«Ξυλουργός θα πάρει τα ξύλα μου. Δεν μπορώ, κοριτσάκι».

Το κοριτσάκι κάθε μέρα το δέντρο παρακαλούσε
μαζί της να πάει, συνεχώς όλο το προσκαλούσε.
–«Έλα, έλα να σε πάρω μαζί μου, καλό μου δεντράκι!».
–«Σκιουράκια θα κοιμηθούν στις κουφάλες μου. Δεν μπορώ, κοριτσάκι».

Το κοριτσάκι κάθε μέρα το δέντρο παρακαλούσε
μαζί της να πάει, συνεχώς όλο το προσκαλούσε.
–«Έλα, έλα να σε πάρω μαζί μου, καλό μου δεντράκι!».
–«Μαμάδες θα μαζέψουν τα φρούτα μου. Δεν μπορώ, κοριτσάκι».

Το κοριτσάκι κάθε μέρα το δέντρο παρακαλούσε
μαζί της να πάει, συνεχώς όλο το προσκαλούσε.
–«Έλα, έλα να σε πάρω μαζί μου, καλό μου δεντράκι!».
–«Κάμπιες θα φάνε τα φύλλα μου. Δεν μπορώ, κοριτσάκι».

Το κοριτσάκι κάθε μέρα το δέντρο παρακαλούσε
μαζί της να πάει, συνεχώς όλο το προσκαλούσε.
–«Ελα, έλα να σε πάρω μαζί μου, καλό μου δεντράκι!».
–«Παιδιά θα αναπνεύσουν το οξυγόνο μου. Δεν μπορώ, κοριτσάκι».

Έτσι πέρασε ο καιρός και έφτασε η ώρα
το κοριτσάκι να φύγει για μια άλλη χώρα.
Πήγε να χαιρετήσει το δέντρο της για τελευταία φορά.
Ένιωθε μεγάλη λύπη, δεν ένιωθε πια χαρά.

Σκαρφάλωσε στο δέντρο της πολύ προσεκτικά
και τον χοντρό του τον κορμό τον πήρε αγκαλιά.
Και ξαφνικά, ενώ ήτανε λυπημένο το κοριτσάκι,
κάτω στον κορμό του είδε ένα φυτό, ίδιο με το δεντράκι!

Χωρίς να διστάσει, στο έδαφος με ένα σάλτο φτάνει
και το μικρό φυτό με δύναμη από τα φύλλα πιάνει.
Το τραβά με προσοχή, το χώμα γύρω σηκώνει
και τις ρίζες του τις βαθιές με μιας τις φανερώνει.

«Θα το φυτέψω σαν να είσαι εσύ και θα το φροντίζω.
Αυτό το μικρό φυτό εγώ θα το ποτίζω.
Να ξέρεις, δεντράκι μου, πολύ θα μου λείψεις,
μα πόσο πολύτιμο είσαι πρέπει σε όλους να το δείξεις».

«Και τι απέγινε το δέντρο;», ο Νέστορας απόρησε
και ευθύς αμέσως τη γιαγιά του ρώτησε.
«Κανείς δεν ξέρει», είπε η γιαγιά, «τι έγινε το δεντράκι,
σε ποια χώρα έφτασε, πού πήγε το κοριτσάκι».

Την επόμενη μέρα, ο Νέστορας απ' το σχολείο γυρνώντας
πήγε στο σπίτι της γιαγιάς και τον κήπο πότιζε γελώντας.
Σε μια γωνιά του κήπου της, πίσω από τα γλαστράκια
είδε ένα δέντρο μοναχό με βυσσινί ανθάκια.

«Τόσα χρόνια πρώτη φορά το δέντρο αυτό ανθίζει
και όλη η γειτονιά από τα άνθη του υπέροχα μυρίζει.
Αναρωτιέμαι αν του έλειπε νερό, ήλιος ή αγάπη»,
είπε η γιαγιά και στον Νέστορα έκλεισε το μάτι!

